

Vand til Sprøiternes Forsyning. Til den Ende skal Sogneforstanderskabet i Forening med Brandfogden bestemme, hvilke af de i Distriktet værende Brønde, Vandsteder, Gadekjer o. s. v., der, i fornødent Fald efter Overenskomst med vedkommende Eier, skulle stilles under offentlig Tilsyn, samt oprensnes og vedligeholdes paa offentlig Bekostning. Bestemmelser i denne Henseende tilføres den i § 30 ommeldte Brandbog. Skulde det, for at tilveiebringe det fornødne Vandforraad, i noget Tilfælde findes nødvendigt at indrette nye Vandsteder, og det ikke lader sig gjøre ved Overenskomst at erholde den dertil tjenlige Plads, kan denne erhverves ved Expropriation imod Erstatning efter de almindelige Regler om Afstaaelsen af Eiendom til offentligt Brug.

Expropriationsomkostningerne, saavel som Omkostningerne ved nye Vandsteders Tilveiebringelse, skulle altid udredes af den samlede Kommune, hvorimod Vandsteders Oprensning og Vedligeholdelse paahvile Distriktet.

Opstaaer der Spørgsmaal om Omfanget af Kommunens eller Distriktets Forpligtelse med Hensyn til sliige under offentligt Tilsyn stillede Vandbeholdninger, afgjøres de af Amtsraadet.

Förøvrigt er det Pligt for Enhver i Udebrandstilfælde at tilstede fri og uhindret Adgang til og Afbenyttelse af det Vand, der findes i nærliggende Brønde og Vandsteder.

§ 39.

De Udgifter, der medgaae til Anskaffelse, Vedligeholdelse og Opbevaring af de Kommunerne eller Distrikterne tilhørende Sprøiter og øvrige Brandredskaber, til Anskaffelse og Vedligeholdelse af de fornødne Vandbeholdninger, eller som paa anden Maade medgaae til Kommunens eller Distriktets Brandvæsen, blive at dække ved Paaligning deels paa Eierne af de paagjældende Steder efter disses Taxationsværdi og deels paa de vedkommende Beboere efter Formue og Veilighed, i det samme Forhold som det, hvori Kommunens Udgifter til Skole- og Fattigvæsen fordeles paa Hartkorn og Formue og Veilighed, dog at her ved denne Pigning ingenstunde maa paa Formue og Veilighed lignedes over $\frac{1}{3}$ af Udgifternes hele Beløb.

De Stederne forsikrede i en indenlandsk Brandkasse, lægges deres Taxationsværdi ved deres Forsikring til Grund; i andet Fald bliver den, forsaavidt Saadant forlanges, at bestemme af tvende uvillige Mænd, af hvilke Sogneforstanderskabet vælger den ene og Eieren den anden.

De paalignede Bidrag blive i Mangel af Betaling at inddrive ved Udpantning.

Det skal være Sogneforstanderskabet tilladt forstudsvis at tage mindre Udgifter til Brandvæsenet af den almindelige Kommunekasse, indtil saa stor en Sum er medgaaet, som passende kan gjøres til Gjenstand for særlig Pigning efter ovenanførte Regler.

Udgifterne optages i Kommunens aarlige Regnskaber.

§ 40.

Foruden de Brandredskaber, som ifølge § 32 skulle beløstes af Kommunen eller Distriktet, har Eieren af ethvert enkelt Sted paa Landet inden den 1ste Januar 1865 at anskaffe og enten selv eller ved Brugeren at vedligeholde nedenstaaende Brandredskaber:

- a. Ved et Sted, hvis Taxationsværdi er over 20,000 Rbd.: 1 stor Brandstige, 2 store Brandhager og 6 Brandspande.
- b. Ved et Sted, hvis Taxationsværdi er over 5,000 Rbd.: 1 Brandstige, 2 Brandhager og 2 Brandspande.
- c. Ved et Sted, hvis Taxationsværdi er over 500 Rbd.: 1 Stige og 1 Brandhage.
- d. Ved et Sted, hvis Taxationsværdi er mindre end 500, men over 200 Rbd.: 1 Brandhage.

Ved Bygninger, hvis Bestemmelse er at optage en stor Mængde Mennesker, er Justitsministeriet bemyndiget til at bestemme, hvilke og hvormange Brandredskaber der i ethvert Tilfælde skal anskaffes og holdes vedlige, samt træffe de hderligere Foranstaltninger, der efter Omstændighederne findes fornødne til at forebygge en Ulykke.